

Đi đâu cũng thấy “chợ tồ ng cao”

Tác Giả: Lê Minh Hà/ Ngái Viãt

Thứ Bảy, 19 Tháng 9 Năm 2009 14:37

Lê Minh Hà, hiện đang sinh sống tại Đức, sở thích là nhiếp ảnh đi u “mặt thấy tai nghe” tại Việt Nam, và sở thích đến quý đức ghi nhiếp ảnh ghi nhận ý trong suốt chuyến hành trình kéo dài một tháng cùng gia đình.

Chợ cá Cửa Lò, Nghệ An. (Hình: Lê Minh Hà)

Việt Nam đi đâu cũng thấy chợ “chợ tồ ng cao” (CLC). Sợa cho trẻ em thì có thể phát triển trí thông minh. Chưa đủ giờ hay ngâm gì đó, nghe trong quán cáo t radio cũng chợ tồ ng cao (không phải cái anh mua lợn trác đâu em), tráng hác cũng có tráng chợ tồ ng cao, thấy cháu tôi đang Úc cũng thấy hác qua đi hác trong nác cái láp gì có tên là c nhân tài năng chợ tồ ng cao. Ngôn ngữ Việt dái mái có nháu sác thái bá sung khó phân tích nái. Láy Trái láy Phát thôi nhân thá láy cá bác, biát tin vào đâu bây giờ.

Thấy con chợ khi p vì chuyến đi ra biển. Đáng quác lách nào cũng nghĩ táng ngái xe. Hai lần đáng, nhiếp ảnh không ít lán xe tôi đáu đáu vái nhiếp ảnh hai xe hái và rát nháu xe gán máy và xe đáp. May mà chợ y tác đá rát tháp. Và cũng như thá mà tha háng mác nh. Phố Cà. Gia Viãn. Sông Trà Lý. Cáu Gián Kháu. Tam Điáp. La Vân. Đán Sáng. Sông Hác. Đá Lán. La Man. Cáu Bá. Sông Mã... Nhiếp ảnh cái tên thân quá. Nhiếp ảnh quá náa đái ngái, vá đâu cũng thấy mình lá hoác lá huá. Đáu cũng như quê. Đáu cũng như thành phố. Biát thá xây giáa hai tháa ruáng nác là nét mái cáa rát nháu thá xã. Nhiếp ảnh mái ngói chá đáo lái nháu lên tán hoán sau bác táng váng báng gách vá mát thá ván rát quen mát khi xe ra khái Hà Nái, nay đã là cáa hiám không quý. Nhà làm trác đáng má sau. Quán sáa xe máy, xe đáp khép nép bên tám ăn tám chái, đây Dê Núi, kia Cám Cháy, Gà Cáp Nách. Có chợ chợ còn tá phong cho cái quán như cáa mình là Nhà Hàng Năm Sao. Vùng nào cũng có chợ mái nhau ăn thân mát. Còn tám thân mát thì sán nhiếp ảnh nhà tám thuác bác, tám mát gán mát xa.

Nhìn qua kính xe, thấy là nhãng người đang hò hãc đãy nhau qua nhãng cung đãng khó vãt. Chàng trai vãi chiếc xe gãn máy chết ngãt vã xe hãi cũ. Cô gái kãnh càng hai sãt hàng không biết hàng gì. Bãy trã áo trãng quãn xanh đãng phãc đưa xe đãp trên đãng, tay còn khua cái chết. Không biết bây giờ chúng nó có phải lo sãn bãng trãc ngày khai giãng không nhã? Và có biết sãn bãng bãng lá khoai nãc nhã thì chúng tôi đi sãt tán hay không? Có biết nhãng trò ma mãnh cãa hãc trò thì chúng tôi không? Tất cả thấy cô nào thì mùa này đây, khi thì đã vàng, thì mãng t, rồi dãm ba túm lá thì sát dãi ghã thấy cô ngãi, đãm bão thấy nào cô nào cũng phải đãng lên ra khãi chết và giã đó hãc trò tha hã phá. Thấy con thấy mã thì mã mã cã ra sãc kéo tay đòi công bã ý nghĩ trong đãu. Giá nó biết mà nó thì đi hãc sãc thì yãu nhãng đãn lãp là nghề chãnh, bãn con trai phải nã, e tôi không còn hi vãng làm tãm gãng sáng đã con soi và e thấy ranh thêm đãng cãm vãi ông bã trót dãi dãt thì tuãi trã mà cãi mã.

Lãi quán xá, lãi nhà đang xây đãng đang mã, quãng cáo chãnh nhã giãa trãi, và khãu hiãu. Viãt Nam vãn nhãu khãu hiãu, biết uãng. Cái bình thãng này đãt nãc mình đãn bao giờ thành đãc cái bãt bình thãng trong mãt dân mình nhã?

May mà còn có thiên nhiên.

Ngoài kia, Bích Đãng, Hoa Lã, núi chãm đãy giãa cánh đãng, giãa lòng phã huyãn, núi chen vãi nhà, tãng giã tay ra là sã đãc chân núi. Anh hùng xãa nhã hãi là hãi niên thiãu, đãy binh lãy lau làm cã... Có vã nhã không có vùng đãt phát tích cãa ông vua Viãt nào hãu tình nhã đãt phát cãa nhà Đinh. Bái Tã Long trên cãn cãa Viãt Nam đây. Là mã đãc đãc thì đãc thấy cãa hãc sinh Hà Nãi mãy mãi năm trãc, cũng là nãi kinh hoàng cãa tôi thì đi đãy. Bởi vì ngày ấy đi lãi nhãc nhãn, bởi vì tôi mã và tôi nhất. mã phải nãm nhà nhãng hãc trò lên cãn mê đi cũng đành khuôn mình theo, không dám nhã ai quãn. Chã sã nhã ra... Thà mình cùng chết. Thành ra, phải thì bây giờ, thành nhà giáo “mãt đãy” rồi tôi mãi cãm đãc hãt cái hãu tình này.

Ngoài kia, Cãu Ghép, Đã Lãn, Cãu Bã... Núi thãp, trãp trùng xanh, thân gãn. Hoa phãng nãi này vãn đã, đãu sang thu rồi. Con chó vàng nhà ai lã đã ra khãi giãt hiãn, nãm xuãng sát đãng tàu hãnh mũi ngãi nãng. Cãu Hàm Rãng xa xa, cũ kĩ theo năm tháng, nhãng nguyên vãn vã hào hùng và cãu uãt nãa trong trí nhãng ngãi đã đi qua bão giông mãt thì nãa nãc nãi này. Rồi rác biên cãng mã viãn xã - Chiãn trãng đi chãng tiãc đãi xanh - Áo bào thay chiếc uã anh vã đãt - Sông Mã gãm lên khúc đãc hành cãa Quang Dũng thì ngãi nãi yã nãi này biết cã. Nhãng Hã hã lên... Cho thuyãn vã... i, câu hò sông Mã... qua giãng hát cao và căng cãa Trung Kiên thì cuãc chiếc Viãt Nam, tôi tin mãi mãi chã đi vã đãc trong tâm cãm thã hã chúng tôi mãn Bãc mà thôi. Đãt nãc mình nó vãy. Có chung nhau chẳng chã mãi mãi là nhãng nãi đau không đã hiãu cho nhau.